

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

10 päivänä tammikuuta 2019*

Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Menetetyksi tuomitsemista koskevien ratkaisujen vastavuoroisen tunnustamisen periaate – Puitepäätös 2006/783/YOS – 12 artiklan 1 ja 4 kohta – Täytäntöönpanoon sovellettava lainsäädäntö – Täytäntöönpanovaltion lainsäädäntö, jossa sallitaan painostusvankeuteen määrääminen, mikäli menetetyksi tuomitsemista koskevaa toimenpidettä ei ole pantu täytäntöön – Yhteensopivuus – Sillä, että ratkaisun antaneen valtion lainsäädännössä sallitaan myös painostusvankeuteen määrääminen, ei ole merkitystä

Asiassa C-97/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka rechtbank Noord-Nederland (Pohjois-Alankomaiden alioikeus, Alankomaat) on esittänyt 1.2.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 12.2.2018, saadakseen ennakkoratkaisun rikosasiassa, jossa vastapuolena on

ET,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot, varapresidentti R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Toader, A. Rosas ja L. Bay Larsen,

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Alankomaiden hallitus, asiamiehinnään J. M. Hoogveld ja M. Bulterman,
- Saksan hallitus, asiamiehinnään T. Henze, M. Hellmann ja E. Lankenau,
- Itävallan hallitus, asiamiehenään G. Hesse,
- Euroopan komissio, asiamiehinnään R. Troosters ja S. Grünheid,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin 6.10.2006 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2006/783/YOS (EUVL 2006, L 328, s. 59) 12 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, joka koskee Openbaar ministerien (yleinen syyttäjä, Alankomaat) jättämää hakemusta saada lupa panna täytäntöön vankeusseuraamus suoritukseen pakottamista varten (jäljempänä painostusvankeus); painostusvankeudella on tarkoitus varmistaa ET:tä vastaan Belgiassa annetun menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöönpano Alankomaissa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Puitepäätöksen 2006/783 johdanto-osan 1, 7, 8 ja 13 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
”(1) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta olisi tultava oikeudellisen yhteistyön kulmakivi unionissa sekä siviili- että rikosoikeudellisissa asioissa.
--
(7) Järjestäytyneen rikollisuuden päävaikuttimena on taloudellinen hyöty. Järjestäytyneen rikollisuuden tehokas ennaltaehkäisy ja torjunta edellyttävät siten toimien suuntaamista rikoksen tuottaman hyödyn jäljittämiseen, jäädyttämiseen, takavarikoimiseen ja menetetyksi tuomitsemiseen. Väliaikaisten oikeudellisten toimenpiteiden, kuten jäädyttämisen ja takavarikon, vastavuoroisen tunnustamisen varmistaminen Euroopan unionissa ei yksin riitä, vaan tehokas talousrikollisuuden torjunta edellyttää myös rikoksen tuottaman hyödyn menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista.
(8) Tämän puitepäätöksen tavoitteena on helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten keskinäisessä tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa, niin että jäsenvaltion on tunnustettava ja pantava täytäntöön omalla alueellaan toisen jäsenvaltion rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tekemä päätös menetetyksi tuomitsemisesta. Tämä puitepäätös liittyy rikoksen tuottaman hyödyn, rikosentekovälineiden ja rikoksella saadun omaisuuden menetetyksi tuomitsemisesta 24 päivänä helmikuuta 2005 tehtyyn puitepäätökseen 2005/212/YOS [(EUVL 2005, L 68, s. 49)]. Viimeksi mainitun puitepäätöksen tarkoituksena on varmistaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on tehokkaat säännöt siitä, milloin rikoksen tuottama hyöty voidaan tuomita menetetyksi, muun muassa säännöt todistustaakasta järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvästä rikoksesta tuomitun henkilön hallussa olevien varojen alkuperän suhteen.
--
(13) Tässä puitepäätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan [SEU] 6 artiklassa tunnustettuja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjasta, erityisesti sen VI luvusta, ilmeneviä periaatteita. --”

4 Mainitun puitepäätöksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän puitepäätöksen tarkoituksena on vahvistaa säännöt, joiden nojalla jäsenvaltioiden on omalla alueellaan tunnustettava ja pantava täytäntöön toisen jäsenvaltion rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tekemä päätös menetetyksi tuomitsemisesta.

2. Tämä puitepäätös ei vaikuta velvoitteeseen kunnioittaa [SEU] 6 artiklassa taattuja perusoikeuksia ja keskeisiä oikeusperiaatteita eikä niitä koskeviin oikeusviranomaisien velvoitteisiin.”

5 Mainitun puitepäätöksen 2 artikla sisältää seuraavat määritelmät:

”Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan:

- a) ’päätöksen tehneellä valtiolla’ jäsenvaltiota, jossa tuomioistuin on tehnyt menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen rikosoikeudellisessa menettelyssä;
- b) ’täytäntöönpanovaltiolla’ jäsenvaltiota, jolle päätös menetetyksi tuomitsemisesta on toimitettu täytäntöönpanoa varten;
- c) ’menetetyksi tuomitsemista koskevalla päätöksellä’ ja ’päätöksellä menetetyksi tuomitsemisesta’ tuomioistuimen oikeudenkäynnissä rikoksen tai rikosten perusteella määräämää lopullista seuraamusta tai toimenpidettä, jolla omaisuus otetaan lopullisesti pois;

– –”

6 Saman puitepäätöksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset tunnustavat 4 ja 5 artiklan mukaisesti lähetetyn päätöksen menetetyksi tuomitsemisesta vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteuttavat viipymättä kaikki tarvittavat toimet sen täytäntöönpanemiseksi, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät vedota johonkin 8 artiklan mukaiseen perusteeseen olla tunnustamatta päätöstä tai panematta sitä täytäntöön tai johonkin 10 artiklan mukaiseen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisperusteeseen.”

7 Puitepäätöksen 2006/783 12 artiklan, jonka otsikko on ”Täytäntöönpanoon sovellettava lainsäädäntö”, 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä, ja tämän valtion viranomaisilla on yksin toimivalta päättää täytäntöönpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

– –

4. Täytäntöönpanovaltio ei voi määrätä 4 ja 5 artiklan mukaisesti lähetetyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen vaihtoehtona toimenpiteitä, esimerkiksi vapausrangaistusta tai muuta henkilön vapautta rajoittavaa toimenpidettä, ellei päätöksen tehnyt valtio ole antanut tähän suostumustaan.”

Alankomaiden oikeus

- 8 Taloudellisten seuraamusten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien ratkaisujen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta 27.9.2007 annetun lain (Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie; Stb. 2007, nro 354; jäljempänä vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta annettu laki) 22 §:n 1 momentin a kohdassa ja 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Menetettäväksi tuomitsemista koskeva ratkaisu, joka voidaan tunnustaa, tunnustetaan ja pannaan täytäntöön Alankomaiden oikeuden mukaisesti. Siltä osin kuin menetettäväksi tuomitsemista koskeva ratkaisu

a) koskee rahasumman maksamista valtiolle oikeudenvastaisesti saadun edun palauttamiseksi, ratkaisu pannaan täytäntöön rikosprosessilain (Wetboek van Strafvordering) 577b §:n 1 momentin ja 577c §:n mukaisesti siten, että raadkamer van de rechtbank Noord-Nederlandilla (Pohjois-Alankomaiden alioikeuden kollegiaalinen jaosto) on toimivalta tutkia hakemus, joka koskee lupaa painostusvankeuden täytäntöönpanoon;

– –

3. Korvaava rangaistus tai toimenpide pannaan täytäntöön vasta sen jälkeen, kun ratkaisun antaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on antanut tähän suostumuksensa. – –”

- 9 Rikosprosessilain 577c §:n 1 momentissa säädetään painostusvankeudesta seuraavaa:

”Jos tuomittu ei noudata päätöstä tai tuomiota, jossa hänet velvoitetaan maksamaan rahasumma valtiolle oikeudenvastaisesti saadun edun epäämiseksi, ja on osoittautunut, että määrää ei saada täysimääräisesti perityksi hänen omaisuudestaan 574–576 §:n perusteella, tuomioistuimien yleisen syyttäjän hakemuksesta myöntää luvan enintään kolmen vuoden pituisen painostusvankeuden täytäntöönpanoon.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 10 Hof van beroep te Antwerpenin (Antwerpenin ylioikeus, Belgia) 20.12.2012 antamalla tuomiolla ET tuomittiin menettämään 800 000 euron suuruinen summa. Tuomio on lainvoimainen, ja Alankomaiden kuningaskunta otti vastatakseen kyseisen menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöönpanosta puitepäätöksen 2006/783 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuna täytäntöönpanojäsenvaltiona.
- 11 Yleinen syyttäjä jätti tässä yhteydessä ennakkoratkaisua pyytäneeseen rechtbank Noord-Nederlandiin vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta annetun lain 22 §:ään perustuvan hakemuksen, joka koski lupaa panna ET:hen kohdistuva painostusvankeus täytäntöön sen johdosta, että ET:llä oli edelleen maksettavana 652 119,19 euron suuruinen summa ja kyseinen viranomainen epäili, että rahavirtoja oli kätkeyty.
- 12 ET väittää, että yleisen syyttäjän hakemus on jätettävä tutkimatta tai se on toissijaisesti katsottava perusteettomaksi. ET väittää tässä yhteydessä, ettei painostusvankeus ole pelkästään Alankomaiden rikosoikeudessa tarkoitettu ”toimenpide” vaan se on myös Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 7 artiklan 1 kappaleessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rangaistus. ET väittää lisäksi, että painostusvankeuden määrääminen merkitsee menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun, jonka täytäntöönpanoa haetaan, koventamista, mistä syystä se on oikeudenvastainen.

- 13 Ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaiden ylin tuomioistuin) sen oikeuskäytännön perusteella, jonka mukaan rikosprosessilain 577c §:ssä säädettyä painostusvankeutta on pidettävä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklassa tarkoitettuna ”rangaistuksena”, epäilyksiä siitä, onko painostusvankeus yhteensopiva puitepäätöksen 2006/783 kanssa.
- 14 Rechtbank Noord-Nederland on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Voidaanko puitepäätöksen [2006/783] 12 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että kun pannaan Alankomaissa täytäntöön ratkaisun antaneen valtion siirtämä menetetyksi tuomitsemista koskeva ratkaisu, voidaan soveltaa rikosprosessilain 577c §:ssä tarkoitettua veloitteen täyttämiseen pakottamiseksi määrättävää vankeutta (painostusvankeus) myös, kun otetaan huomioon Hoge Raad [der Nederlandenin] 20.12.2011 antama ratkaisu, jonka mukaan kyseistä painostusvankeutta on pidettävä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettuna rangaistuksena?”
- 2) Onko painostusvankeuden soveltamismahdollisuuden kannalta merkitystä sillä, tunnetaanko mahdollisuus kyseisen seuraamuksen soveltamiseen myös ratkaisun antaneen valtion oikeudessa?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 15 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko puitepäätöksen 2006/783 12 artiklan 1 ja 4 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen täytäntöönpanovaltion lainsäädännön soveltamiselle, kun kyseisessä lainsäädännössä sallitaan tarvittaessa painostusvankeuteen määrääminen toisessa valtiossa annetun menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöön panemiseksi.
- 16 Aluksi on todettava, että puitepäätöksen 2006/783 1 artiklasta, luettuna puitepäätöksen johdanto-osan ensimmäisen ja kahdeksannen perustelukappaleen valossa, ilmenee, että puitepäätöksen tavoitteena on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen – joka on oikeudellisen yhteistyön kulmakivi sekä siviili- että rikosoikeudellisissa asioissa – perusteella sekä jäsenvaltioiden välisen yhteistyön helpottamiseksi vastavuoroisen tunnustamisen alalla vahvistaa ne säännöt, joiden mukaan jäsenvaltio tunnustaa ja panee täytäntöön omalla alueellaan toisen jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen rikosasiassa antaman ratkaisun menetetyksi tuomitsemisesta.
- 17 Unionin tuomioistuin on tältä osin vahvistanut, että sekä jäsenvaltioiden välisen keskinäisen luottamuksen periaatteella että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteella, joka puolestaan perustuu jäsenvaltioiden keskinäiseen luottamukseen, on unionin oikeudessa perustavanlaatuinen merkitys, koska niiden avulla voidaan luoda ja pitää yllä alue, jolla ei ole sisäisiä rajoja (tuomio 25.7.2018, Minister for Justice and Equality (tuomioistuinjärjestelmän puutteet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36 kohta).
- 18 Seuraavaksi on todettava, että puitepäätöksen 2006/783 7 artiklan mukaan täytäntöönpanovaltion toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava puitepäätöksen säännösten mukaisesti lähetetty ratkaisu menetetyksi tuomitsemisesta muita muodollisuuksia vaatimatta ja kyseisten viranomaisten on toteutettava viipymättä kaikki tarvittavat toimet ratkaisun täytäntöön panemiseksi.

- 19 Täytäntöönpanovaltiolla on täten oikeus ainoastaan mainitussa puitepäätöksessä nimenomaisesti säädetyillä perusteilla tarvittaessa kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön ratkaisua menetetyksi tuomitsemisesta puitepäätöksen 8 artiklan nojalla taikka lykätä menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöönpanoa puitepäätöksen 10 artiklan nojalla.
- 20 Puitepäätöksen 2006/783 12 artiklan 1 kohdan mukaan on viimein niin, että menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä ja tämän valtion viranomaisilla on yksin toimivalta päättää täytäntöönpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä.
- 21 Mainitun artiklan 4 kohdan mukaan menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun korvaavan toimenpiteen määrääminen edellyttää ratkaisun antaneen valtion etukäteistä suostumusta.
- 22 Kun mainitun puitepäätöksen 12 artiklan näitä kahta kohtaa luetaan yhdessä, tästä seuraa näin ollen, että täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset pääsääntöisesti päättävät kyseisen valtion lainsäädännön nojalla täytäntöönpanomenettelyistä sekä sopivimmista toimenpiteistä menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöön panemiseksi. Kuitenkin kyseisen artiklan 4 kohdan erityissäännössä edellytetään ratkaisun antaneen valtion etukäteistä suostumusta, jos täytäntöönpanovaltion suunnittelema toimenpiteellä ilmeisesti korvattaisiin mainittu ratkaisu.
- 23 Juuri näiden seikkojen valossa on tutkittava, onko puitepäätös 2006/783 esteenä painostusvankeuden käsittävälle täytäntöönpanotoimenpiteelle, sellaisena kuin siitä säädetään Alankomaiden lainsäädännössä ja Hoge Raad der Nederlanden sitä tulkitsee.
- 24 On aluksi muistutettava, että kansalliseen oikeusjärjestykseen kuuluvien säännösten tulkinnan osalta unionin tuomioistuimen on lähtökohtaisesti perustettava ratkaisunsa ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä ilmeneviin luonnehdintoihin. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on nimittäin niin, että unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tulkita jäsenvaltion sisäistä oikeutta (tuomio 16.2.2017, Agro Foreign Trade & Agency, C-507/15, EU:C:2017:129, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 25 Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenevien seikkojen mukaan painostusvankeuteen voidaan määrätä yleisen syyttäjän hakemuksesta henkilö, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva ratkaisu koskee, mikäli tämä henkilö ei vapaaehtoisesti suorita summaa, jonka maksamiseen hänet on tuomittu, edellyttäen, että hän ei ole maksukyvytön. Tällä täytäntöönpanotoimenpiteellä pysytetään maksuvelvoite niin, että painostusvankeuteen määrätty henkilö voi milloin tahansa vapautua painostusvankeudesta maksamalla velan. Painostusvankeus on rajoitettu ajallisesti, sillä vankeuden kesto ei voi ylittää kolmea vuotta ja se riippuu muun muassa mahdollisesti tehdyistä osasuorituksista.
- 26 Tältä osin ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta annetun lain 22 §:n 1 momentin a kohdan mukaan painostusvankeus on keino panna Alankomaiden oikeuden mukaisesti täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa annettu menetetyksi tuomitsemista koskeva ratkaisu, joka koskee oikeudenvastaisesti saadun rahasumman maksamista valtiolle, kun tuomittu ei noudata päätöstä tai tuomiota, jossa tällaisesta maksusta on määrätty. Kyseisen pykälän 3 momentin mukaan korvaava rangaistus tai toimenpide pannaan täytäntöön vasta sen jälkeen, kun ratkaisun antaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on antanut tähän suostumuksensa.
- 27 Tässä yhteydessä painostusvankeutta, jolla pyritään panemaan täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskeva ratkaisu, ei voida pitää kyseisen ratkaisun korvaavana toimenpiteenä puitepäätöksen 2006/783 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla, eikä sitä voida myöskään pitää lisäseuraamuksena tai tällaisen toisessa valtiossa annetun ratkaisun muuttamisena. Näin ollen painostusvankeuteen määrääminen ei edellytä viimeksi mainitun valtion etukäteistä suostumusta.

- 28 On nimittäin niin, kuten kaikki huomautuksia esittäneet osapuolet väittävät, että painostusvankeudella pyritään toteuttamaan puitepäätöksen 2006/783 tavoitetta, jona on tämän tuomion 16 kohdassa mainitun mukaisesti helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä muun muassa omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskevien ratkaisujen täytäntöönpanossa painostamalla asianomaista henkilöä, joka kieltäytyy maksamasta määrää, jonka maksamiseen hän on velvollinen, vaikka hänellä olisi mahdollisuus tehdä niin.
- 29 Tätä toteamusta ei voida kyseenalaistaa sillä, että Hoge Raad der Nederlanden luokitteli painostusvankeuden Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklassa tarkoitetuksi ”rangaistukseksi”, kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa. Tällaisella luokittelulla ei ole vaikutusta puitepäätöksen 2006/783 12 artiklan 1 kohdassa säädettyyn toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuuteen päättää menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöönpanomenettelyistä ja panna täytäntöön kaikki moitteettoman täytäntöönpanon kannalta sopivimmiksi katsomansa toimenpiteet puitepäätöksen 2006/783 tavoitteiden toteuttamiseksi niin, että samalla kunnioitetaan asianomaisen henkilön perusoikeuksia, kuten puitepäätöksen johdanto-osan 13 perustelukappaleesta ilmenee.
- 30 Näiden päätelmien perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2006/783 12 artiklan 1 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen täytäntöönpanovaltion lainsäädännön soveltamiselle, kun kyseisessä lainsäädännössä sallitaan tarvittaessa painostusvankeuteen määrääminen toisessa valtiossa annetun menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöönpanemiseksi.

Toinen kysymys

- 31 Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko sillä, että myös ratkaisun antaneen valtion lainsäädännössä sallitaan tarvittaessa painostusvankeuteen määrääminen, merkitystä tällaisen toimenpiteen soveltamisen kannalta täytäntöönpanovaltiossa.
- 32 Kuten tämän tuomion 17 kohdassa on todettu, puitepäätöksen 2006/783 12 artiklan 1 kohdan mukaan menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä.
- 33 Tämä säännös perustuu vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen, jossa edellytetään, että on olemassa molemminpuolinen luottamus siihen, että jokainen jäsenvaltio hyväksyy muissa jäsenvaltioissa voimassa olevan rikosoikeuden soveltamisen, vaikka sen oman kansallisen lainsäädännön täytäntöönpano johtaisi erilaiseen lopputulokseen (ks. vastaavasti tuomio 23.1.2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, 52 kohta).
- 34 Puitepäätöksen 2006/783 tavoitetta, sellaisena kuin se ilmenee tämän tuomion 16 kohdasta, loukattaisiin, mikäli täytäntöönpanovaltiossa täytäntöönpanotoimenpiteeseen sovellettaisiin ratkaisun antaneen valtion kansallista oikeutta tai mikäli toimenpiteelle asetettaisiin viimeksi mainitussa kansallisessa oikeudessa säädettyjä edellytyksiä.
- 35 Näiden päätelmien perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että sillä, että myös ratkaisun antaneen valtion lainsäädännössä sallitaan tarvittaessa painostusvankeuteen määrääminen, ei ole merkitystä tällaisen toimenpiteen soveltamisen kannalta täytäntöönpanovaltiossa.

Oikeudenkäyntikulut

- 36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin 6.10.2006 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2006/783/YOS 12 artiklan 1 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen täytäntöönpanovaltion lainsäädännön soveltamiselle, kun kyseisessä lainsäädännössä sallitaan tarvittaessa painostusvankeuteen määrääminen toisessa valtiossa annetun menetetyksi tuomitsemista koskevan ratkaisun täytäntöön panemiseksi.**
- 2) **Sillä, että myös ratkaisun antaneen valtion lainsäädännössä sallitaan tarvittaessa painostusvankeuteen määrääminen, ei ole merkitystä tällaisen toimenpiteen soveltamisen kannalta täytäntöönpanovaltiossa.**

Allekirjoitukset